

İŞÇİLER KENDİ ADAYLARINI SEÇMEZLERSE SANDIKTAN HER ZAMAN BU ADAMLAR ÇIKACAK

Olan oldu. Başımıza bir belâ geldiki gene, sormayın. Başa gelen çekilir derler ya çok çekeceğiz belli. Sözüün kısıtı işçi arkadaş sana karşı olan patronlar, tüccarlar, ağalar, Amerikan uşakları seçildiler. Eski hamam eski tas. Allem ettiler, kallem ettiler, oyun yaptılar gene başa geldiler.

Bunların başımızdayken ne yapacakları ortada:

- Asgari ücretler günün şartlarına göre yükseltilmeyecek.
- Hayat pahalılığı artacak.
- Artan hayat pahalılığına göre ücretlerde artış olmayacak.
- Her gün fabrikalardan yüzlerce işçi sebepsiz yere işten atılacak.
- Haftalık çalışma saatleri indirilmeyecek.
- Her zamanki gibi bundan böyle de milyonlarca işsiz, aç ve perişan dolaşacak.
- Gavur ülkelere mal ihraç eder gibi işçiler ihraç edilecek.
- Türk işçisine genel grev ve dayanışma grevi hakkı verilmeyecek.

— Anayasaya rağmen işçilerin üstü sabah akşam bir hırsız gibi aranacak.

— İşçi çocukları okuyamayacak.

— Hasta işçiler hastahane kapılarında sürünecek.

— En güzel malları işçiler yapacak, bunun kazasını patronlar alacak.

— Haklarını arayan işçilere polis saldıracak.

— Amerikan gavuru gene sömürdüğünü memleketine taşıyacak.

— Milletvekillerinin hemen hepsi patron, ağa, tüccar olduğu için bütün kanunlar işçiye, emekçi halka karşı olacak.

VE SEN İŞÇİ ARKADAŞ BÜTÜN BUNLARA GÖZ MÜ YUMACAĞSIN. İŞTE ASIL GÖREVIN BAŞLIYOR SENİN. ÇOK İŞ DÜŞÜYÜR SANA ÇOK.

Kendi haklarına sahip olmalısın. Güçlü bir sınıf olduğunı unutmadan ağırlığını koyup senin ve vatanın aleyhinde her şeye karşı çıkmalısın. Haklarına kavuşmak istiyorsan, aç kalmak sürünmek istemiyorsan kendinden yana olan örgütlerde, sendikalarda birleşeceksin.

Devrimci sendikalara düşen görev

KEMAL SÜLKER

İşçi sınıfının sömürden kurtarılması, Türkiye'nin tam bağımsız bir ülke olması sorunu içinde çözümünü bulacaktır. Ekonomisi, endüstrisi dışı bağı bir ülkede geri bırakılmış tüm sancları çekilirken çok şey düşer devrimci örgütlere. Hele devrimci sendikalar ve üst kuruluşlarının, seçimlerden sonra karşılarına çıkan tehlikeyi küçümsemeleri bağışlanmaz bir yanlış değerlendirme o-

lur.

Seçimler, tutucu sınıf ve tabakaların iktidarını yenilemiştir. Neden aynı sömürücü ve tutucu sınıfların iktidarı oylarla onaylanmıştır? Bunun nedenleri üzerinde ileride duracağız. Ancak bugünden belirtilmesi gereken şey, hangi nedenlerle burjuva partilerinin en tutucusunun en çok milletvekili çıkarmasını eleştirmekten çok, vakit geçirmeden hangi görevlerle yüz yüze geldiğimiz saptanmasıdır. Bunu yaptıktan sonra da kollarını sıvamak düşer bize.

Yasal mücadele içinde devrimci sendikaların görevi, işçileri bilinçlendirmektir. Yalnız toplu sözleşmelerle işçilerin ekonomik, sosyal haklarına bazı eklemeler yapmak, ücretlerine zamlar sağlamak, sendika temsilcilerine daha ayrıcalıklı çalışma koşulları getirmekle yetinmek devrimci örgütlerin asla amaç bileceği başarılar olmamakta devam etmelidir. Ne var ki, işçileri kendi sınıf bilinçleri doğrultularında eğitmeden geçirmek ve eğitimle eylemi beraber sürdürmek mutlaka bir programa bağlanmalıdır.

İki yıllık çalışma döneminde sendikalarımız, hiç bir üyelerini sendikal eğitimden geçirmemiş bırakılmamalıdır. Hatta sendika temsilcileri ile ilk okulun üstündeki eğitim basamaklarını çıkış işçileri daha yüksek sendika eğitimden de geçirmek için ayrı bir planı gerçekleştirmelidir. Eylem - Eğitim ilkesi hiç bir vakit gözden uzak tutulmayacak bir yöntem olmalıdır. Eğitilenler öteki işçi arkadaşlarını eğitmeli, bilinçli sendika tem-

silicileri; eylemle, örgütlenmede, konuşmada, yazmada, kitap özetlemede kendi aralarında yarışarak işçi önderleri olarak yetiştirilmelidir. Bunları programlaştırmak, uygulamak ve sonuçlarını değerlendirmek için ayrılacak paralar, sendikaların en olumlu harcamaları olduğunu, verimli gelecek seçimlerde devşireceğimiz meyvalarda göstermelidir.

İşçileri örgütler içinde bilinçlendirince girişecekleri sendikal eylemleri daha başlar başlamaz başarıya ulaştırmış olacağız. Sendikaların eğitim çalışmalarını bir merkezden yönetmenin tam sırasındadır. Devrimci sendikalar bir merkezde eğitim olanaklarını derleyip toplamayı başarmaya mecburdurlar. Merkezi eğitim ayrı ayrı işkollarındaki işçiler arası kardeşliğide pekiştirecektir. Eylemlerin öğretilerinin alış verişini yeni aşamaları hazırlayacaktır. Bu da sömürücü, tutucu sınıflar karşısında gelecek seçimlere kadar sosyalist doğrultusundaki birikimi yeni ve etkin katkıları sağlayacaktır.

Devrimci sendikalar, eğitimi merkezleştirmedikleri takdirde çok kayıp vereceklerdir. Anayasayı değiştirmek isteyenlerin, sosyal gelişmeyi durdurmak için zora başvurmayı öğüt verenlerin prim kazandığı son seçimler gözümüzü açmağa bizi zorlamaktadır. Sömürden kurtulmayı amaç bilenlerle yeni ve sağlam bir cephe birliğinin kaçınılmazlığı ortadadır. Bunu gerçekleştirmek, kendi sınıfımızın çıkarlarını gözeterek eylem ve eğitim beraberliğini merkezleştirmemize de bağlıdır.

Philips işyerinde grev kararı alındı

Birinci Leventte kurulu Philips işyeri ile sendikamız arasında yapılan toplu sözleşme görüşmelerin-

de anlaşma olmuyarak uzlaşma kuruluna gitmiştir. Hakemin vermiş olduğu karar 29.9.1969 günü saat 18.00'de Birinci Levent Çit Dükün Salonunda üyelerimizle yapılan toplantıda açıklanmış bu karara bütün işçiler hayır demişlerdir. Bunun üzerine sendikamız bu iş yerine grev kararı almıştır. 6.10.1969 günü işyerine grev ilanı asılmıştır.

Ereğli grevi fiyaskoyla bitti

Ereğli Demir Çelik fabrikalarında grev yedi gün sürdükten sonra işverenin işçilerin isteklerini kabul etmesiyle sona ermiştir. Yedi gün süren grevin 100 milyon liraya yakın zara-

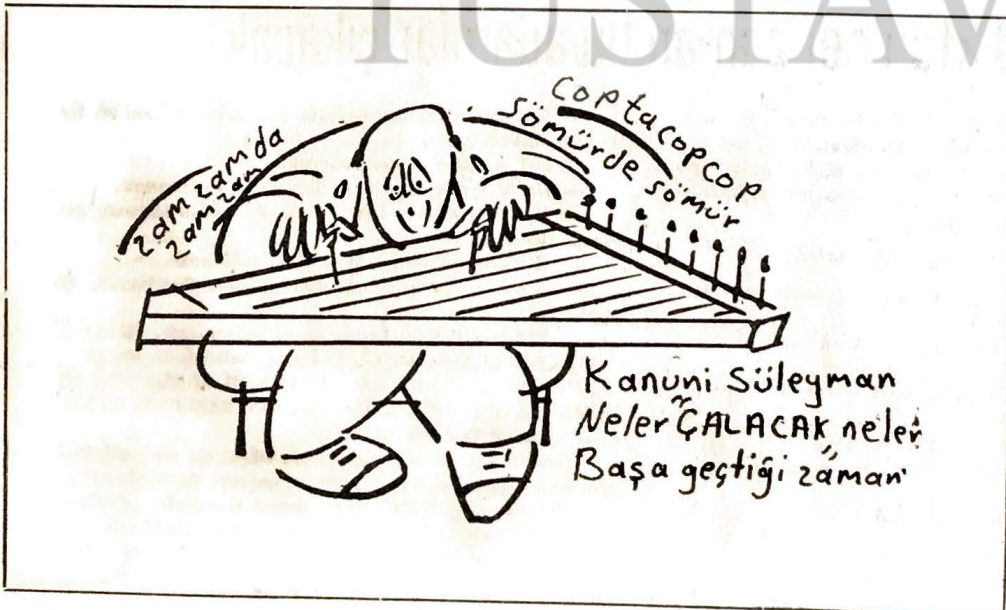
ra yolaçtığı ifade edilmektedir. Buna karşılık işçilere verilecek hakların toplamı yılda 40 milyon lirayı bulmaktadır. Görüşmelerin başlangıcında istenen şartların portesinin 72 milyon lira olması karşılık, aradaki 32 milyon lira işbirliği Türk İş ile AP'li Özdemiroğlu'nun verdikleri tavizlerin tutarını ifade etmektedir. İşçiler, imzalanacak toplu sözleşmenin kendilerine istedikleri hakları sağlamayacağını be-

lirterek Türk İş ile Metal İş'ten hesap sormaktadırlar. Grev boyunca çalışmayan ve «donda» denilerek büyük yaygaralar koparılan «Ayşe» adlı yüksek fırının da ilk tahminlere göre ancak 10 gün üretim yapamayacağı anlaşmıştır. Böylece yüksek fırın donmasının, grev kırılmak için kullanılan bir taktik olduğu anlaşılmaktadır.

DİSK TİYATRO

ÖDÜLLERİ VERİLDİ.

DİSK'in işçiler arasında soruşturma yaparak, tiyatro dalında dağıttığı Asaf Çiğiltepe ödülü bu yıl EN BAŞARILI TOPLULUK olarak, Emekçilerin meselelerini, oynayan ve onlara götüren DEVRİM İÇİN HAREKET TİYATROSU'na, en başarılı yönetmen olarak da Halk oyuncularının PİR SULTAN ABDAL adlı oyunu sahneye alan Umur Bugay'a verilmiştir. «Bakır Tepesi» ödülünü DİSK Genel Sekreteri Kemal Sülker, Devrim için Hareket Tiyatrosunun dokuma işçilerine yaptığı gösteriden sonra vermiştir.

Arçelik

işçileri

Maden - İş

Seçtiler

Türkiye Maden - İş sendikası Teşkilatlanma Dairesi elemanlarından kurulu, çalışkan, idealist, devrimci, tüm kalbi ile işçiden yana bir ekip, Kartal ve Pendik bölgesinde bulunan Arçelik, Hisar Çelik,

Boru Sanayi, TOE, Talisman gibi Metal Sanayinin önemli fabrikalarında ezilen işçi kardeşlerimizi kurtarmaya andığımıştır.

Adı geçen fabrikalarda Metal - İş ve Çelik - İş denen kendi menfaatini işçininkinden önce düşünen, sarı sendika dediğimiz patron Sendikaları hüküm sürmektedir.

Yaptıkları toplu sözleşmelerde işçiyi hiç de tatmin edememişler, bunun yansısı daima taviz politikası güderek, çıkarıcı bir yol izlemişlerdir.

Durum, ekibimiz tara-

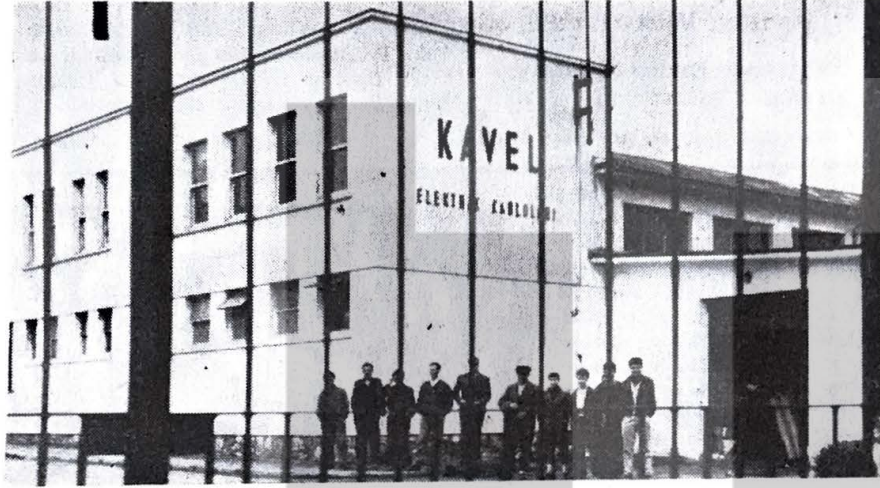
findan çeşitli yollarla işçi kardeşlerimize bildirilmiş, bu hususta kendilerinin de ha uyanık olmaları ve hiç kimsenin tesiri altında kalmadan kendi sendikalarını seçmeleri uyarılmıştır.

Böylece kısa zamanda, enerjik işçi kardeşlerimiz de yardımıyla adı geçen fabrikalarda çalışan bir çok işçi kardeşimiz MADEN - İş'e üye olarak iş güvenliğini garanti altına almışlardır.

Durumun bütün açıklığı ile tüm işçi kardeşlerimize duyurulması amacı ile (Devamı S. 6'da)

Arçelik toplantısında Genel Başkan Kemal Türkler konuşurken

Zafer

Kavel işçilerinin

İŞİL TÜRK BEN

fabrikasının yıllık satışı 65 milyon liradır. Ve bunun geçen yıla oranla yüzde 50 fazla olduğu bildirilmektedir.

Fabrikada düzenlenen bir törenle Maden - İş sendikası ile Kavel işvereni arasında toplu sözleşme imzalanmış, törende Genel Başkan Vekili Şinasi KAYA bulunmuştur.

Toplu sözleşmeyle elde edilen haklar şunlardır:

a) 1 nci yıl: Saatte brüt 50 krs. ücret zammı ile üyelerimizin beher yılı için saat ücretlerine 5 er kuruş kıdemlik zammı;

2 nci yıl: (1.7.1970) Üyelerin brüt saat ücretlerine seyyanen 60 kuruş zam yapılacaktır.

b) Üyelerimize yılda 2 maaş tutarında ikramiye ödenecektir.

c) Üyelerin kışık ihtiyacı için 250 TL. mahrukut yardımı yapılacaktır.

d) İstinye dışında oturan her üye için günde 2 TL. net yol parası ödenecektir.

e) Ayrıca üyelere evlenmelerinde 1 maaş, Doğum 250 TL., Üyenin ölümü halinde 2.000 TL., eş veya çocukların ölümünde 400 TL. Sosyal yardım ile her ay ilk öğrenimdeki beher çocuk için 10 TL. orta öğrenimde beher çocuk için, 15 TL. Yüksek öğrenimdeki beher çocuk için 20 TL. ödemesi kararlaştırılmıştır.

f) Normal günlerde, fazla mesailer % 75 zamlı, pazar ve bayram günlerindeki mesailer % 100 zamlı ödenecektir.

g) Sigortadan 7 gün ve daha fazla istirahat alan üyelerin tam ücretleri ile iş kazasından dolayı istirahat alanların sigortaca ödenmeyen tüm ödenekleri işverence ödenecektir.

h) İhbar tazminatı tutarı 7 gün daha artırılmıştır.

ı) Üyelerin yıllık ücretli izinlerinde alacakları izin parasına 75 TL. ilâve yapılmıştır.

Gördüler

yedi cihan,

İn, cin, kaf dağının ardındakiler

Kıtlıkda kıranda olsa

gördüler analar neler doğurur

Aman aman hey,

Meydan 345 yiğit Kavel işçisiyle dolmuştu. Biraz sonra patron ve Maden - İş sendikası temsilcisi Kavel işçilerinin 2 yıllık toplu iş sözleşmesini imzalayacaklardı. Kavel işçileri 6 yıllık dirençlerinin, mücahedelelerinin mükâfatını görmüşler patronu dize getirmeyi başarmışlardı.

Tacetin usta anlattı bize Kavel işçilerinin 6 yıllık mücadelesini

Sene 1963

Grev kanunu çıkmamış

sendika yok

Patronun dediği dedik, ücret az, iş emniyeti yok

Sabretmişler, patron insafa gelir diye beklemişler, patronda insaf ne gezer, daha da artırmış baskısını. Yılbaşına yakın işçiler hayal kurarlar yeni giyecekler almayı, nevale düzmeyi. Fakat oda ne patron yılbaşı ikramiyelerini vermeyeceğini bildirdi. Bardak dolu zaten bu son damla taşırır bardağı

GREV

sene 1963

28 OCAK PAZARTESİ

Dan, dan dan davullar Kavel işçilerinin horanı için vuruyor, kazanlar onlar için kaynıyor. Patronunda bir telaş bir telâş, kabul eder görünüyör bütün şartları yeterli işçiler işe başlamış.

İşçiler temiz yürekli, bide çok sever-

lerki makinelerini, başlıyorlar çalışmaya. 36 günlük grev bitmiştir. Bunlar olurken grev yapma hakkı tanımayan işçilere ve sendikalar kuruyor. Aradan aylar geçiyor patron oralı değil unutmüş görünüyor verdiği sözleri. Maden - İş greve zorluyor işçileri, fakat patron ve adamları hileli bir oylamadan sonra Maden - İş'i zayıflatarak sarı sendika Çelik - İş'i fabrikaya sokuyorlar ve kendi çıkarlarına uygun 4 yıllık bir toplu sözleşme imzalıyorlar.

Bu Çelik - İş kötü sendika, satılmış, istemiyorlar Kavel'in yiğit işçileri bu sendikayı, başlıyorlar Maden - İş'e kaydolmaya küplere biniyor patron, 26 işçiyi bozgunculuk yapıyor diye işten atıyor, Bütün Kavelciler etle tırnak misali karşı koyuyorlar yapılan haksızlığa

Sene 1968

HAZİRAN

İŞGAL

Kavel fabrikasında işgal var, makineler, binalar işçilerin artık, patronun borusu ötmez oldu, asıldı pankartlar boy boy «fabrika işçinindir» «Emek karşılığını almaldır» 2 gün sürdü işgal, işçiler güçlüydüler vaz geçmediler isteklerinden, farkındaydılar onlar olmadan işlemeyecekti çarklar, kablolar sarılamıyacaktı. Bir yağlı güreşti bu işçiler tuş ettiler patronu.

3 Cuma 1969 günü iki yıllık toplu iş sözleşmesi imzalandı. Sözleşmeyi 345 Maden - İş sendikasına bağlı kavel işçisi imzaladı, 6 yıllık direnişin hikâyesini Bütün Türk işçilerini direnmeye çağırarak bitirdi Tacetin usta.

Öte yandan 340 işçinin çalıştığı bu

MADEN İŞÇİLERİ DAHA NE KADAR SÖMÜRÜLECEKTİR?

Son olarak E. K. İ. nin Karadon maden açığında grizu patlaması, neticesinde 13 işçi hayatını kaybetmiş, 13 ocak sönmüştür. Bu maden ocaklarında meydana gelecek kazaların bu ne ilkidir ne de sonuncusu olacaktır. Ama ne var ki işçilerin yüreğinde hala sızısı vardır. Bazı şeylerin bir zamanlar bir lokma ekmeğine bir zerre olsun ilâve

edebilmek için grev yapan maden işçileri çetli, çirkin isnatlarla karşılaşmışlar ve hatta kursunlanmışlar, hatta öldürülmüşlerdi. Onlar ki bir grizu patlamasına kadar bir göçük altında kalıp can verinceye kadar aç kalmama savaşını veriyorlar ve en tabii hakları olan greve baş vuruyorlardı. O zamanlar «Zonguldakdaki grevde komünist parmağı var» diyenler şimdi nerededirler acaba? Şimdi ölen 13 arkadaşımızın arkasından sadece «Ecelleri mi geldi» diyecekler. Soralım hangi ağa grizu patlamasında can vermiş, hangi tüccar bir göçük altında kalmıştır. Sayın milletvekillerimizden biri olsun toprağın metrelere derinliğinde kazma sallayarak ömür törpülemişmidir acaba? Bugüne kadar memleketle canıyla, canıyla hizmet eden maden işçileri daha ne kadar ekmeğine katkı parası düşüneceklerdir. Ne bekleniyor bu işlere zam yapmak için.

İşçi İZZET KARASU — Zonguldak

ALMANYA'DAKİ İŞÇİLERİMİZİ HÜKÜMET ALDATIYOR.

Almanya'da bulunan AP Genel Başkan

Yardımcısı Refet Sezgin'in oradaki Türk işçilerine hitaben yapmış olduğu konuşmayı radyodan dinleyince bir Türk olarak utandım. Bay Refet Sezgin bu konuşmasında işçilerimizin hiç üzülmemelerini ve memleketin her geçen gün iyiyeye, refaha doğru gittiğini memlekette vatandaşın huzur içinde olduğunu söylüyordu. Refet sezgin bu konuşması ile baka baka gerçekleri saklamış doğru söylememiştir. Refet Sezgin için memlekette huzursuzluğun her geçen gün biraz daha arttığını, hayat pahalılığının dayanılmaz bir seviyeye ulaştığını, hakları verilmeyen işçilerin büyük bir infial içinde olduklarını, reform isteyen öğrencilerin üniversiteleri işgal ettiklerini, polis daima vatandaş üzerine saldırdığını kanlı olaylar meydana geldiğini için saklamış niçin Refet Sezgin bunlardan bahsetmemiştir. Sağ Sol mücadelesinin her geçen gün biraz daha fazlaştığı bir memlekette aşıktan ölen vatandaşlardan hastalıklardan bakımsızlıktan her gün kaybettiklerimizden niçin söz açmaz Sezgin. Bu, vatandaş kandırmak, aldatmak değil de nedir?

İşçi HASAN AKÇA — Almanya

Evleri yıkılan işçiler yürüdü

— Kardeş, gözüm kardeş, canım kardeş, Varto'daydık biz eskiden. Deprem oldu. Bizi alıp buralara getirdiler. Birer gecekondu yapıp içine oturduk. DEMİR DÖKÜM'de ÇALIŞIYORUM. BİZ ÜVEY EVLAT GİBİYİZ. Asker lazım bizlerden, devlete para lazım haydi şeker zam, sigaraya zam, yetti gayri, bize de hakkımızı versinler. Gözümüzün yaşına bakmadan içerde

insan varken nasıl ev yıkırlar, kanun nizam yokmu bu ülkede.

7 - Ekim - 1969 günü Okmeydanı'nın Örnektepe semti sakinlerinin yuvaları Beyoğlu Emniyet Amirliği tarafından başlarına yıkıldı. Hıms'ta, Varto'da depremde evleri yıkıldığı için göç edip İstanbul'a gelenler «Varto depremin'den» bu yana yaşamadıkları korkuyu yaşadılar. Hem bu sefer tanrının el-

lerinin yerini kulların eli almıştı. Emniyet amiri bile giydiği amele elbisesiyle durmamacasına ev yıktı. Hıms'lı Mehmet Polat, Hüseyin Çiftçi, Mehmet Polat ve diğerleri evsiz kaldılar. Önlerine gelene dertlerini anlattılar. Kocaman koltuklardaki yönetici beyler dinlemeyince gençlerle birlik oldular. Vilayete yürüyüp hallerini anlattılar.

— Kaymakam geldi. Yi-kacağiz, dedi. Vatandaş değil miyiz, ne yaptık ta bu halleri başımıza getirmek istersiniz, dedik. Ayak didik, şikâyet ederiz, dedik. Biliğimize şikâyet edin, dediler. Dinlemediler bile.

— Koca kaymakam ne yaptığını bilmezse ne olur.

— Bunu o büyük adamlar yaptı. Zenginlerin adamı valiler, kaymakamlar fakirin halini düşünmeyenler yaptı. Tapumuz var dedik, vergi veriyoruz dedik dinlemediler.

— Bizi durur sandılar. Gençlerle birlik olup vilâyete yürüdük, anlattık der-

Polis işçilerin evlerini yıkmak üzere geldi.

dimizi. Bildirdik halimizi. Vali bey bakarsa bakar. Yoksa biz durmayız. Evsiz yurtsuz adam mı olur?

— Yataktan başka sağlam şey kalmadı. Herşeyi bu zalimler kırdılar.

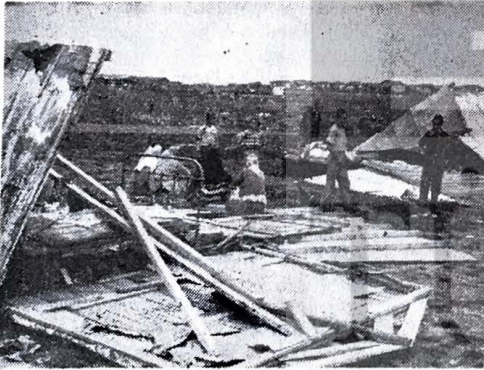
— Yık, yık bunun sonu neye varacak.

— Halbuki bizim vergilerimizle geçiniyoruz. Yaktıkları kurşunların, kulandıkları tabancanın, altlarındaki arabanın, boğazlarından geçen ekmeğin parasını biz ödüyoruz.

— Ev bizim değilse belediye 66 yılından bu yana bîden niye vergi aldı. Beni 3000 lira borçlandırdı. Biz de bu vatanın evladız. Ben sınırdan askerlik yaptım...

Kızıyorlar. Sinirleniyorlar Küfrediyorlar. Hep evlerini yeniden kurmak, yeniden gecekondularının rahatsız - rahatına kavuşmak istiyorlar. Yoksa, yok sa... diyorlar.

— Bu kapı da kapandıysa bize, İstanbulda almazsa bizi böğrüne, bizi denize göksünler bitsin bu iş. Atamazlarsa biz mutlaka kondularımızı yeniden kuracağız!

Yıkıldılar. Çoluk çocuk açlıkta kaldı.

ÇOCUKLARIYLA KADINLARIYLA VİLAYETE YÜRÜDÜLER

Sosyal sigortalar var ama Sakatlanan işçiye bakan yok.

EMEK TAŞKIRAN

«Yedi kişi toprak altında, 6 cesep çıkarıldı, 6 işçi yaralı olarak kurtarıldı.» diye yazdı 12 Eylülde gazeteler. Olay bir iki gün izlendi, unutuldu... Gazeteler geçmiyenler bir yana, bu kaçınıcı sönen ocak. Babasız çocuklar, ersiz analar yıkımı...

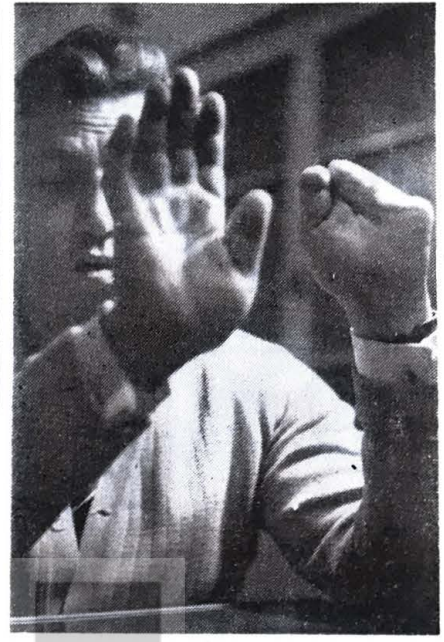
Öte yandan, 8 Eylül günlü gazeteler, çoğu okurun gözünden kaçan, tek sütunluk bir haber vermişlerdi. «Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO)», Türkiye çalışma hayatına ilişkin istatistikleri de kapsayan raporlar yayımlanmıştı. Raporda, Türkiye, özellikle iş kazalarının çokluğu, dahası hızla artışı bakımından dünya ülkeleri arasında ön sıralarda yer alıyordu. İş kazalarından dolayı emekçiler ya canlarını vermekte ya da ömür boyunca acısını çekecek şekilde, elden ayaktan, gözden ya da başka organlarından sakatlanmaktadırlar. Bu yerine konması olanaksız kayıplara bir de ekonomik kayıpları ekleniyor. Milyonlarca işgünü yararlanılmadan, ekonomimize bir katkısı olmadan akıp gidiyor...

Bu konuda, ilkin Sosyal Sigortalar Kurumu'nun (SSK) yayımladığı istatistiklere kısaca bir göz atmakta yarar vardır: 1946-65 yılları arasında iş kazasına uğrayan işçi sayısı 835 bin 755 kişidir. Yalnızca 1965'te 92 bin 14 işçi iş kazasına uğramış. 1964 yılında yapılan bir sayıma göre ülkemizde iş kazalarındaki ölüm oranı % 3.06'dır. Açıkcası iş kazasına uğrayan her yüz kişiden üçü

ölüyor. İş kazası oranının en yüksek olduğu iş kolu da kömür madenciligidir. Ki yalnızca Ereğli Kömür İşletmelerinde 1951 - 65 yılları arasında iş kazasına uğrayan işçi sayısı 102 bin 401 dir.

İş kazalarının nedenleri genellikle işverenlerin yeter tedbir almamaları, iş yerlerinin aydınlatma, ısıtma ya da havalandırma koşullarına uymamasıdır. Bir başak den iş süresinin uzatılması ya da iş operasyonlarının alabildiğine tekdüzeli yoğunlaştırılmasıdır. Dahası aşırı yoğunluk, dinlenme olanaklarından yoksunluk, bir de yeter gıda ile işçinin beslenememesi, ayrıca işçinin yaptığı iş konusunda yeterli bilgiye sahip olmaması ile işverenin işçiyi işi konusunda ayrıntılı bilgi sahibi yapacak eğitim olanaklarını (işbaşında kurs, seminer, konferans, gibi yollarla) sağlamaması. Daha önemlisi, işverenin yada vekillerinin yada usta ve posta başlarının, daha çok verim almak gayretiyle, çalışma sırasında işçiye karşı söz ve davranışla ahlâk dışı eylemleri, hakaretleridir. Ki işçinin sinir sistemi gün boyunca allakbullak olmakta, ne yaptığını bilmemektedir. Ki bu konuda (tedbirsizlik, savsama) yasa yeterli zorlayıcı tedavisi sırasında S.S.K. hastahanelerinde birtakım doktorlardan yer. Sakatlık oranının tesbitinde işçi lehine olabilecek ayrıntılar üzerinde genellikle durulmaz. İşçinin sakatlanan organı için: «Allah korumuş ölmemiş-

sin, o sakat olan uzvun canının kefareti olsun». deme sorumsuzluğunu gösteren doktorlarolduğuna iş kazası geçiren işçilerden tanım olanlar az değildir.

ARTIK ÇALIŞAMIYACAK.

Anayasa'mızın; «Herkes, sosyal güvenlik hakkına sahiptir. Bu hakkı sağlamak için sosyal sigortalar ve sosyal yardım teşkilatı kurmak ve kurdukmak devletin ödevlerindedir.» diyen 48. maddesi gün gibi açıkken: «hukuk dışı eylemlerle iş kazalarında; vücudunun en değerli organlarını yitirmek yada sakatlanmak suretiyle insanca çalışmaktan, onurla yürümekten, kardeşçe okşamaktan, yiğitte sarmaktan, mutsuz hayatının sona erdiği günleri gözü ile görmekten, yavrularının civıltılarını kulakları ile duymaktan yoksun kalan ve de sağlanan yetersiz sosyal güvenlik ile yada hiç güvenliğe kavuşmadan yoksulluğun kucağına terk edilen» yüzbinlerin acısı gün günden büyümektedir. Oysa, Anayasa hükmü uyarınca yapılan ne? İşçi babası rolüne çıkan CHP genel sekreteri Bülent ECEVİT'in Çalışma Bakanlığı sırasında «İşçi Sigortaları Kanunu» adının «Sosyal Sigortalar Kanunu» olarak değiştirilmesinden çok birşey değil... Ve «alt yapı devrimcisi» ECEVİT, Anayasa hükmünü böylece yerine getirmiş olmanın rahatlığı içinde, kaza oranı en yüksek olan Zonguldak ilinin liste başında, ölenlerin eşlerinden, çocuklarından yada kaza sonucu sakat kalanlardan cafcıflı nutuklarla oy istemektedir... Öteki, kapitalist sınıfın temsilcisi partilerin de Türkiye halklarının sosyal güvenliğini sağlamak konusunda söyleyecekleri birşey yoktur...

Anayasa'mızın eksiksiz, tastamam uygulanması ancak emekçi iktidarı, emekçilerin büyük Mecliste çoğunlukta olmasıyla mümkündür. Ancak işte o aznam Anayasa'nın 48. maddesinin özüne ve sözüne uygun bir sosyal güvenlik yasası gerçekleştirilebilir. Yoksa, dün yeniden başa getirilen dış sömürüye açık, içerde «herşey kapitalizm ve komprador kapitalizmi için.» görüşünü ilke bellemiş iktidarların yönetiminde Türkiye emekçilerinin kaderi, emek güçlerinin yanında canlarını da vermekten başka birşey olmamakta sürüp gidecektir...

BU SAKATLANAN İŞÇİLERİN ÇOCUKLARI NE OLACAK?

KISA SENDİKA HABERLERİ

ARÇELİK İŞÇİLERİ

MADEN - İŞİ SEÇİTLER

(Başararı S. 3'de)

5.10.1969 Pendik Bülbül Çay bahçesinde Maden-İş'in düzenlediği açık oturuma üye olsun - olmasın herkes davet edilmiş, bunun yanı sıra Metal - İş yöneticilerine de birer davetiye gönderilmiştir.

Saat 10.30 da açılan toplantıda ilk olarak Sendika Genel Başkan Vekili Şinasi Kaya, Maden - İş Ana tüzüğü hakkında işçi kardeşlerimize bilgi vermiştir. Konunun anlam ve önemini belirten Şinasi Kaya'dan sonra toplantıya katılan Metal - İş görevlilerine Metal - İş Genel Başkanı İrfan Karabıyık'a ve söz alıp, konuşmak isteyen tüm işçi kardeşlerimize konuşma fırsatı verilmiştir.

Toplantının bir yerde havasını bozacak şekilde mikrofonu gelen Karabıyık, esas konunun dışına çıkarak kendince şahsi savunmasını yapmış daha sonra on kişilik mahiyeti ile işçilerin yuh! sesleri arasında salonu terk ederek yenilgiyi kabullenmiştir.

Metal - İş sendikası gazetesinde Arçelik'e Metal-İş'in bayrağı dikilecek diye yazılması üzerine, işçiler Metal - İş yöneticilerine «siz nasıl bayrak diktirirsiniz» demişler, İrfan Karabıyık «evet biz bayrağı, diktireceğiz» demesi üzerine işçiler yuhalamışlar ve üyeniz olmadan nasıl bayrak diktirirsiniz ve bu bayrağın Arçelik'e dikilmesine asla izin vermiyeceğiz. Buraya İşçiden yana olan Maden - İş girmiştir. Çalışmalar yapmaktadır. Bizim temsilcimiz odur» demişlerdir.

Daha sonra söz alan konuşmacılar Metal - İş'in tutumunu yermişler, verdikleri sözü tutmamalarını bazı hallerde patronla anlaşarak işçileri atık-

larından söz açmışlardır.

Böylece altı yıl Çelik-İş sendikasının zulmünü çeken Arçelik işçileri ikinci bir sarı sendikanın ağına düşecekken gerçek yolu bulmuşlardır.

Toplantıya davet edilen Lâstik - İş Sendikası Genel Başkanı Rıza Kuas mikrofonu gelerek, tüm lâstik işçilerinin selâmını iletmış ve daima işçiden yana, işçinin hakkı için sloganı ile ölüncüye dek bu yolda mücadelesini sürdüreceğini söylemiştir.

Son olarak mikrofonu gelen Maden - İş Sendikası Genel Başkanı Kemal Türker, işçilerin büyük tezahüratı arasında Maden - İş'in tüm faaliyet alanını, amacını bütün açıklığı ile ortaya koymuş. Yine Sendikamız bünyesindeki bir çok işyerlerinde ulaşılan zaferleri örnek vererek salondaki işçilerin kendi sendikalarını seçmelerini söylemiştir.

ALTILAR SANAYİ'DE

GREV KARARI

Daha önce Metal-İş sendikası tarafından üç yıl hakları yenilen Altılar Sanayi işçileri Maden - İş'e bağlandıktan sonra toplu sözleşme görüşmelerine katılmışlar ve bu görüşmelerin sonunda işçi isteklerinin tamamını yerine getirmeyen işverene karşı grev kararı alınmıştır.

Sendikaca grev hazırlıkları yapılmış olup önümüzdeki günlerde grev başlayacaktır.

TALİSMAN İŞÇİLERİ

Bir süre önce toplu sözleşmesini Çelik-İş'le yapan Talisman işçileri, Metal-İş sendikasının yalan sözlerine kanarak Çelik-İş'ten ayrılarak Metal - İş sendikasına girmişlerdir. İşçilerin umutla girdiği Metal - İş sendikasında, işyerinde toplu sözleşme imzalamış ve işçilere hiçbir hak alamamış sadece bir peşkir almıştır. İşveren bu peşkiri bile vermemiştir. Gerçeği anlayan işçiler Maden-İş'e ilişki kurup toplantı yapılmasını istemişlerdir. Maden - İş sendikası 4 Ekim 1969 Cumartesi günü Hasanpaşa'da bir kahvede toplantı düzenlemiş işçiler dert ve dileklerini anlatmışlar, istifalarını yaptırarak Maden-İş'e geçmişlerdir. Toplantıya Teşkilatlanma dairesi müdürü Nurettin Çavdargil Dördüncü bölge temsilcisi Mustafa Kaldırım genel merkez organizatörü Murathan Bedel katılmışlardır.

İşçiler kendilerinden yana bir sendikaya girmenin sevinci içinde toplantıdan ayrılmışlardır.

HISAR İŞÇİLERİ

Hisar işçileri yapmış olduğu toplu sözleşmelerle hiç bir hak getirmeyen Metal-İş sendikası toplu olarak istifa edip Maden-İş'e girmişlerdir.

Bir süre önce ilk defa fabrikaya gelen Metal-İş sendikası genel başkanı İrfan Karabıyık işyeri yemekhanesinde bir toplantı düzenlemek istemiş işçiler tarafından konuşturulmamış «sen bizi sattın, artık buradan çekil git» demişlerdir. Temsilci seçimine işçiler katılmamıştır. İşçiler «Metal-İş'in sarı sendika olduğunu anladık, bu bölgeden Metal - İş'i atacağız» demişlerdir.

Daha sonra işçiler toplu olarak kendi haklarını en iyi koruyan MADEN - İŞ'e girmişler ve güçlenmişlerdir.

ALTINCI BÖLGE TEMSİLCİLİĞİNDEN HABERLER

KAVEL KABLO

FABRİKASINDA TOPLU SÖZLEŞME İMZALANDI

Bölgemize bağlı istinyede kurulu 250 kişi çalışan Kavel Kablo Fabrikası ile sendikamız arasında toplu sözleşme görüşmeleri bir hayli uzun sürmesinden sonra ücretler konusu taraflarca anlaşma olmadığından durum hakeme intikal etmiştir. Hakemden çıkan son kararı işçilere duyurup kabul edip etme-

meleri konusunda üyelerimizle İstinye'deki bulunan irtibat bürosunda bir toplantı yapılmıştır. Bu toplantıya 6. bölge temsilcisi Hüseyin EKİNCİ toplu sözleşme uzmanlarından ve sendikamız taraf aracıları olan Ergin Fırat hazır bulunmuştur. Bölge temsilcisi Hüseyin İkinci toplu sözleşme görüşmelerinin en son safalarını anlatarak üyelerimize hakem

den çıkan kararı okuyarak oylarına sunmuştur. Kavel kabloda çalışan ve bu toplantıya katılan 200 yakın üyelerin kararı kabul etmesiyle toplantı sona ermiştir. Toplu Sözleşmenin imzası 3.10.1960 günü saat 16'da işyerinde işçilerin huzurunda imzalanmıştır. İlk konuşmayı işyeri ortaklarından Sayın Emin Aktar yaparak toplu sözleşmenin her iki taraf için hayırlı olmasını dilemiş ve çalışan üye arkadaşlarımızla işyeri ile ilgili istihsalın artması bakımından geniş izahatta bulunmuştur. Bundan sonra sendikamız toplu sözleşme dairesi başkanı ve genel başkan vekili Sayın Şinasi Kaya konuşmuş bugüne kadar sabırsızlıkla beklenen toplu sözleşmenin imzalanacak şekle geldiğinden bütün üye kardeşlerimize sözleşmeyle getirilen hakların hayırlı olmasını ve gelecek devre içinde daha iyi haklar sağlanacağı hususunu belirterek sözlerine son vermiştir. Toplu sözleşme imza merasiminde işyeri ortaklarından sayın Broij Tayın, fabrika umum müdürü sayın İbrahim Üzümcü Sayın Altan Sağanak işyeri Hukuk müşaviri sayın Maire Akdağ sendikamız uzmanlarından Sayın Ergin Fırat 6. Bölge temsilciliği organizatörü Mustafa Demirci işyeri ve sendikamız temsilcilerinden Nazmi Kanırcıdan İbrahim Kurtuluş, Mustafa Yılmaz hazır bulunmuşlardır.

İmzalanan toplu sözleşmeyle üyelerimize sağlanan haklar 3'üncü sayfa da gösterilmiştir.

İŞÇİ İÇİN KİTAP

SACCO ve VANZETTI. (Roman)

Amerikan yazarı Howard Fast'ın 1930 yıllarında işçi sınıfı için savasın iki işçinin hayatını anlatan bu kitabında o yılların zenginleşen Amerikasıyla, yoksullaşan işçi sınıfının durumu ele alınmakta, büyük patronların, suçsuz, haklarını arayan iki işçiyi elektrikli sandelyede öldürmelerini ortaya koymaktadır.

İşçi sınıfının düşmanlarını bilmek için bu kitabın okunması gereklidir.

DÜN KÖLEYDİK, BUGÜN HALKIZ. (Roman)

Bir Macar yazarının bu kitabında, Macar ulusunun tarihi açıklanmakta, kölelikten kendine sahip olup kurtularak, nasıl ülkeye egemen oldukları anlatılmaktadır. Macar işçi sınıfının devrimci savaşındaki önderliğiyle işçi ya da halk, iktidarının kurulmasını bu kitaptan öğreniyoruz. Kitabın bu konuları anlatması yüzünden işçi sınıfının düşmanı olan A. P. iktidarı kitabı yasaklamıştır.

EKONOMİK SORUNLARIMIZ

Hilmi Özgen
İncelemeler

Montaj sanayii, kredi yağması, İstanbul milyonerleri, yabancı sermaye, yabancı sermaye kârları, kalkınma, işçi meseleleri, grev, Sosyal Sigortalar, toplu sözleşmeler, Asgari ücretler konularını kolayca anlaşılabilir biçimde anlatan kitap işçi okuyucular için oldukça yararlıdır

(Bu kitaplar sendika aracılığıyla almırsa yüzde 40 indirimlidir).

Senin Davan

Ey!.. Gardaşım senin davan Neçe dursun öyle boş Ayağınla, yumruğunla Yetiş, yetiş imdada koş

Neden bir gözlüdür evin Hanlar apartmanlar beyin Böyle gelmiş demeyin Gücünün yavaş, yavaş

Boşa değil ahn terin Kalksın hep zulma ellerin Bu davada kalemlerin Haksızlığa açsın savaş

İşçi
AHMET CANBABA

Ling Ediliyorlardı

8.10.1969 tarihinde Bahçelievler'de kurulu Magirus Otobüs Karasör Sanayii işyerinde çalışan Maden - İş üyeleri, Bizim - İş sendikasının başkan ve Genel Sekreterini ling etmek istemişler fakat halkın müdahalesi olayı yaştırmıştır.

MADEN — İŞ

Türkiye Maden, Madeni eşya ve Makina sanayi işçileri sendikası adına,

Sahibi:
Genel Başkan
Kemâl Türkler

Sorumlu Yönetmen:
Kemal Süller

Bu sayıyı hazırlayan
Ali Özgentürk

Yazışma ve yönetim yeri
Cağaloğlu Nuruosmaniye, Ali Baba Türbe Sok.
No. 18 İSTANBUL
Tel.: 270688 - 275744

Dizgi ve baskı:
TIPO Neş. ve Basımevi
Ankara Cad. No. 60/10
Tel.: 27 81 59 - İST.

hele bir dertleşelim yaralı mahmut

Efendilere bak.

Istanbul'u bilenleriniz vardır herhalde. Unkapanı köprüsünü de mutlaka bilirsiniz. Aksaray tarafından, Şişhaneye doğru giderken tam köprüünün biteceği yerde yani caminin yanında ince uzun çinko görünümlü bir depo ya da işyeri gibi bir yapı var. Aksaraydan gelirken sağa düşüyor. İşte bu binanın köprüye bakan yüzünde ışıklı bir tablo ve altında renkli, yağlı boya yazılar var. Işıklı yazılarda «Bu millete hizmet eden onun efendisi olur. K. ATATÜRK» yazılı. Altında inşaat malzemesi ilanı. Düşünün yukarıda Atatürk'ün sözü, aşağıda bir patronun kârını çoğaltmak için astığı reklâm. Yani patron ve Atatürk elele. Kim se adam, gerçekçektan akıllı bir kişiymiş. Çekmiş yukarıya Atatürk'ü aşağıdır gel keyfim gel. 3'e al, 10'a sat. Boyuna kâr, daha fazla kâr, az daha kâr için çalış... Nasıl olsa Atatürk var. Eh hizmet de ediyor millete. İnşaat malzemesi sayesinde ev yaptırıyor herkes. Bu da bir çeşit hizmettir. Sonra? sonrası belli. Kendisi efendi, başkaları kul, köle, çırak, işçi, yevmiyeci, v.s....

Çok dikkatli olmak zorundayız. Söylenen her sözü, okunan her yazıyı kul kırk yaparak dinlemek ve okumak zorundayız. Yoksa halimiz harap demektir. Atatürk'ü kullananlar, Hz. Muhammedi kullananlar, Namık Kemâl'i, Mehmed Akif'i kullananlar boyarlar gözümüzü. Anlattığım şey de dikkatten kaçacak gibi değil. Olabilir insanlık hali bu. Atatürk de bir insandır. Büyük bir insandır ama insandır işte. Hem o bir komutandır, bir askerdir, devlet adamı, politikacı, iktisatçı değildir. Kazayla bir laf çıkmış ağzından. Hayda hücum, işine geldiği yerde kullan. Doğru mu, yanlış mı diye düşünmeden yaz, ışıklandır, adam kandır. Ne demek «millete hizmet eden, onun efendisi olur» ve ne demek «Köylü milletin efendisidir». İkisi de Atatürk'ün sözü. Hangisine inanalım? Birinciye inansak patronlar, ağalar, mebuslar, bakanlar milletin efendisi, çünkü onlar hizmet ediyor millete. İkinciye inansak efendi olan köylü. Çıkan için içinden bakalım. Kim bizim efendimiz?

Efendi mefendi yok. Öyle bir devire geldik ki herkes kendinin efendisi, Bizi soyan, sömüren ezen bir çuval dolusu mirasyedi hariç hepimiz efendiyiz. Çalışan, iş yapan, sıkıntı çeken, ter döken, emeğiyle hayatını kazananlardan milletin efendisi. Tek başına köylü değildir. tek başına işçi değildir, İkisi birden efendidir. Ama asla bu millete hizmet eden efendi değildir. Hizmetten kendilerine hizmeti anlayan adamların türediğini görseydi sözünü geri alırdı Atatürk. Hizmet edenlere bakın! Süllüman Demirel, Faruk Sükan, İ. Sabri Çağlayangil, Vehbi Koç, Eczacıbaşılar, Eli Burla Biladerleri v.s. Bir de Anadolu'da ki satılık Valiler, kaymakamlar, ağalar, tefeciler, parti başkanları... Bunlar mı milletin efendileri? Bunlar mı hizmet ediyor millet? Hakkaride bir tane eczane yok, doktor da var mı yok mu belli değil. Karsta bir demet ot 70 -100 lira. Hayvanın yiyeceği ot 70 -100 lira. Bunca yıl hizmet gördük de şaşırдық kime efendi diyeceğimizi. Unutmayın Unkapanından geçerken bakın o yazıya. İsterseniz altında bir hatıra fotoğrafı çektirin efendilerinizle beraber. Eğer efendiniz varsa. Yoksa kendinize bir efendi bulun.

(Devamı S. 8'de)

TÜRK DEMİR DÖKÜM

İŞÇİLERİ İLE BİR

TOPLANTI YAPILDI

Silahtarağa'da kurulu Türk Demir Döküm Fabrikasının 2500 işçisiyle 5.10.1969 günü Silahtarağa'daki Mehtar Sinemasında bir toplantı yapılmıştır. Toplantıya Genel Başkan Vekili Şinasi Kaya, 6. Bölge Temsilcisi Hüseyin Elkinçi ve Organizatör Mustafa Demirci katılmışlardır. Toplantı Bölge Temsilcisi başkanlığında yürütülmüştür. Toplantıya gelen üyeler tek tek söz alarak çeşitli konularda şikâyet ve müracaatları dile getirmişlerdir. Bundan sonra işyeri baş temsilcisi Ali Ocak söz alarak bazı soruları cevaplandırmıştır. En son konuşmayı Genel Başkan

vekan Vekili Şinasi Kaya yapmış T.D.D. işyeri ile ilgili sorulara cevap vermiştir.. Toplantı bittikten sonra üyelerimize Devrim için Hareket Tiyatrosunun bir oyunu ve Yılanların Öcü adlı bir film gösterilmiştir. Üyelerimiz yapılan toplantı ve oynatılan tiyatro ve filminden çok memnun olmuşlardır.

HABERLER :

Bölgede yapılan sendikal teşkilatlanmalarda uydu ve sarı sendikalara MADEN - İŞ cephesinde toplanan bilinçlenmiş iş-

çiler, bu türedi sendikalara savaş açmışlardır. Bunlardan Sağmalcılar - Maltepe'de kurulan İZSAL döküm fabrikasında 700 işçi, işverenin beslemesi Bizim - İş sendikasına ve işverenin kanunsuz baskılarına rağmen Maden - İş de toplanmışlardır.

Diğer taraftan Bizim - İş sendikası işverenlerin desteği ile birçok fabrikalarda işverenlerle anlaşarak faaliyet göstermek istemişlerse de Maden - İş üyelerinin protestoları ile karşılaşmışlar ve linç edilmekten zor kurtulmuşlardır.

METAL - İŞ ÇÖKUYOR.

Gedikli türedilerden METAL - İŞ, taktik ettiği ÇELİK - İŞ sendikasıyla daha sinsi çıkarak işçileri açık artırımla satmaktadır.

Bu seriden Bakırköyde kurulu DEVER Madeni eşya fabrikasında, Topkapı Gümüşsuyunda kurulu ENFA Elektrik fabrikasında ERSU'da işçiler, bu türedi sendikadan tiksinti ile bahsetmekte ve Metal-İş'in işverenlerle birlik olarak yapmış olduğu adı bas kılara rağmen işçiler Maden - İş çatısı altında top-

lanmışlardır.

Bakırköy'de kurulu DEVER madeni eşya fabrikasında, Maden - İş'de teşkilatlanan üyelerin çıkışlarını Metal - İş işverene müşterek hazırlamaktadır.

Bu arada Gümüşsuyunda kurulu OTOMARSEN Mercedes Otobüs Karasör fabrikasında işverenin keyfi idaresini ortaklaşa sürdüren uydu Metal - İş sendikası 150 kişinin işten çıkarılmasına seyirci kalmış ve bu işçilerin müracaatlarına karşılık, Metal-İş idarecileri sendikadan kaçmakla kendilerini kurtarmışlardır.

İktidar değişmedi. Polislerin haklarını arayan işçilere saldırısı devam edecek.

EFENDİLERE BAK..

(Baştarafı S. 6'da)

İşte böyle kardeşim. Alışmışlar efendisiz yapamıyacağımıza, ışıklı yazılarla ilân ediyorlar efendiliklerini. Önümüzdeki yıllarda efendi kimmiş göreceğiz. Onlar mı biz mi? Ne dersiniz?

Not: Sorun, itiraz edin, hak verin yada vermeyin, duyurmak istediğiniz dertleri yazın. Zarfın üstüne «Yaralı Mahmut» diye yazın ki mektuplar karışmasın. Haydi hoşça kalın. Mektup bekliyorum.

HOKKABAZ SANDIĞI

12 Ekim pazar günü Türkiye halkı, daha doğrusu Türkiye seçmenleri sandığa girdiler, yani oylarını sandığa attılar. Hoecht İlaç Fabrikasından, Birleşik Alman İlaç Fabrikasından, Gripinden, Demir - Döküm Fabrikasından, Singer'den Ereğli Demir - Çelik'ten işçiler, yani ezilen, horlanan, asgari ücretleri ödenmeyen, ikramiyeleri verilmeyen evine odun, kömür, ilaç alamayan işçiler sandık başına gittiler.

Atalan Köyünden, Gerze'den, Söke'den Tunceli'den topraksız, kredisiz, tefeciye, aracıya ürününü kapıran yoksul köylüler sandık başına gittiler. Kısacası Türkiye'nin % 70'ini teşkil eden emekçiler Sandık başında daydılar. Ellerine verilen o beyaz, cansız kâğıdı attılar sandığa. Ama kardeşler o sandığın içinde bir iş vardı. Çünkü o sandık «Hokkabaz Sandığı» idi.

İşte bu sandık içinde olanlar oldu. «Ne sihirdir ne keramet el çabukluğu marifet» dediler. İşçi köylü oyları yani sizlerin oylarınız o sandığa girdi ve sandıktan çıka çıka yine süleymanlar çıktı. Yani ithalâtcılar, ihracatçılar, ağalar, tefeciler çıktı.

Şimdi seçimlerin hemen ertesinde DÜŞÜNMEİYİZ: Bu «Hokkabaz Sandığı» içinde neler oluyor?

KARDEŞLER

Şimdiden bu sorunun cevabını bulamayız ki ak koyunu kara koyunu seçelim. Seçelim, biliverelim de, çözüverelim de bu işin sırrını, artık işçi köylü oyları sandıktan ağa, tefeci, kapkaççı olarak çıkmasını. Hoecht'de, Demir Döküm'de, Singer'de Magirus'da işçinin yani bizlerin karşısına dikilip bizleri polise coplatan, hakkımızı yiyen sömürücüler sandıktan çıkmasını.

Oy vermeğe gittiğinde sana verdikleri oy pusulasında birçok parti vardı. Meselâ bir at resmi vardı ve altında AP yazıyordu. Bir Kartal resmi vardı altında MP yazıyordu. Bir koyun resmi vardı ve altında GP yazıyordu. Ve bir de insan resmi vardı onun altında ise TIP yazıyordu.

Sizler oylarınızı kullanırken Oy verdiğiniz partilerin milletvekili adayları istahla attığımız oylara bakıyorlardı.

Kimler bu milletvekilleri;

Bakalım AP nin milletvekili adaylarına,
Tüccar 46 İşçi 1
Ağa 17 Topraksız köylü 0
Müteahhit 8 Sendikacı 5
Avukat 48

Yani AP müteahhit, ağa, tüccarların partisidir. İşçi köylü adaylar yok.

Bakalım CHP nin adaylarına,
Tüccar 46 İşçi 8
Ağa 35 Topraksız köylü 0
Müteahhit 4 Sendikacı 11
Avukat 111

Yani CHP de müteahhit, tüccar ve ağa partisidir. İşçi ve köylü milletvekili adayı yok. Eğer incelenirse diğer ufak partilerin yani MHP, GP, YTP, MP de aynı durumda olduğu görülür.

Yalnız isminden de anlaşılacağı gibi yukardaki partilerden farklı bir parti var. TIP yani Türkiye İşçi Partisi. Onun adaylarına bakalım.

Tüccar 0 İşçi 110
Ağa 1 Topraksız köylü 7
Müteahhit 0 Sendikacı 22
Avukat 13

Yani bir tek bu partide işçiler ve köylüler

hakim.

Demekki işin sırrı burada. Yukarda verdiğimiz TIP in dışındaki partilerin liste başlarını ağa, müteahhit, tüccar, avukat tutmuş. Bu yüzden «Hokkabaz Sandığı» na giren işçinin, köylünün oyları zengin tüccar, ağa, müteahhit olarak çıkıyor.

Çünkü kardeşler,

Bütün dünyada olduğu gibi bizde de bir yandan sömürülen büyük işçi, köylü yığınları var. Öte yandan sömüren bir avuç tefeci, ağa, ithalâtcı, ihracatçılar var. Bir tarafta bu sömürülenlerin partileri, diğer tarafta sömürülen işçi ve köylülerin partisi var.

İşte asıl kavga bu iki kuvvet arasında dir.

Sömürülenlerin paraları, avukatları var. En önemlisi bunların arkasında, halkımızın gâvur dediği, emperyalist yani sömürücü yabancu devletler var. Bunların başında Amerika geliyor.

Sömürülen işçinin, köylünün nesi var?

Binlerce balyoz gibi yumrukları var. Yani çoğunluk işçi ve köylülerde. O nasırlı yumruklar bir araya gelince şimşekler çakar. Yıldırımlar düşer. Büyük bir güç doğar. Bu gücün önünde ne para, ne dalavere, ne Amerika durabilir. Hiç biri duramaz. İşte o zaman «Hokkabaz Sandığı» gerçekten «Seçim Sandığı» olur. Sandığa atılan işçi - köylü oyları sandıktan işçi - köylü milletvekili işçiden ve köylüden yana aydın milletvekilleri çıkar.

Bunun için biz işçilere büyük görevler düşmektedir. Dönen dolapları iyi gözlemliyiz. Hem fabrika içinde hem fabrika dışında en bilinçli, en cesur en gözüpek işçi biz olmalıyız ve bu yönde kendimizi yetiştirmeli, eğitmeliyiz.